

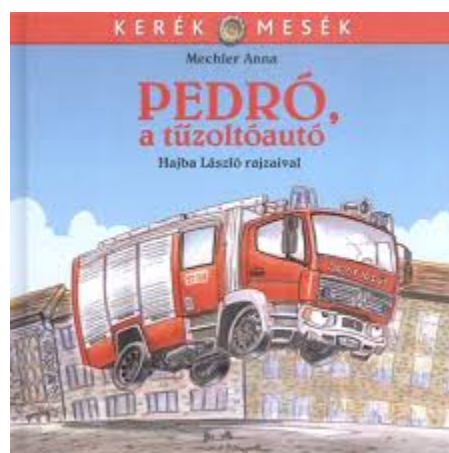
Portfólió

dr. Mechler Anna Eliza

1. Mesekönyvek

Első mesekönyvem a Pont Kiadó által hirdetett meseíró verseny után keletkezett; a Fordulópont folyóiratban megjelent mesepályázatra benyújtott munka alapján az eredményhirdetésen a szerkesztők javaslatot tettek arra, hogy önálló kötetet készítsék. Az elkészült mesekönyv végül profilja miatt nem a Pont Kiadó, hanem a gyermekkönyvekre szakosodott Manó Könyvek Kiadó gondozásában jelent meg 2013-ban Bartoló, a markoló címmel. A könyvkiadó fantáziát látott a járművekről szóló mesékben, azok igényes volta miatt sorozatot indított Kerék mesék címmel.

A sorozat második kötete 2014-ben jelent meg Pedró, a tűzoltóautó címmel. Ettől a résztől kezdve a sorozat védjegyévé vált az a műszaki paraméterekre is kiterő tárgyilagosság, ami egyedivé teszi a köteteket. Az egyes könyvek megírása előtt minden esetben konzultáltam a járművekkel dolgozó szakemberekkel, így a mesékben szereplő technikai jellemzők helytállóak, az eszköz működéséről írott információk valóságosak. A tűzoltóautós könyv esetében a II. Kerületi Hivatásos Tűzoltó-parancsnokság munkatársai voltak segítségemre. A könyv elnyerte a Szívünk rajta program *mesél* kategóriájának matricáját. Ez a program 2014-ben indult a Bookline és az Unicef Magyar Bizottság közös könyvajánló programjaként. A kezdeményezés célja megkönnyíteni a szülők könyvválasztását, hogy gyerekeiknek az életkoruknak és érdeklődésüknek legmegfelelőbb, igényes könyveket választhassák.

2015-ben a sorozat harmadik kötete is napvilágot látott Tóbiás, a kukásautó címmel. 2016-ban az emelőszervezetek világában tett kirándulás eredményeként a Koós-Wéber Anyagmozgató és Gépesítő Kft. munkatársainak és tulajdonosainak segítségével megszületett a Zebulon, az autódaru című könyv. 2017-ben a Waberers' International Nyrt. kamionsofőr-oktatóinak szakmai ellenőrzése alatt készült el a sorozat ötödik kötete. Ezek a könyvek az olvasni még nem tudó nagy óvodásoknak, illetve az elsős-másodikos iskolásoknak szólnak. A sorozat legfrissebb kötetének címe: Bernát, a mentőautó. Ez a kötet az Országos Mentőszolgálat szakmai támogatásával látott napvilágot.

Szintén a Manó Könyvek jelentette meg Doma, a mágnesvitéz kalandjairól írott két könyvemet. Ez a két írásmű a kisebbeket célozza meg; egyszerű, gördülékeny mondatai a nagyapó műhelyében születő, majd a család részévé váló mágneskatoná kalandjait mesélik el. Az első könyv a főhős születését és a család szerkezetét mutatja be, a második kaland a porszívózás és a korcsolyázás során átélt élményeket mondja el. Közben a mágnesesség jelenségével ismerkedhetnek az olvasók.

„Tavaly nyár óta nálunk ez *A vezető olvasmány*. Lassan négy éves lesz a fiam, de ezt a könyvet nem tudtuk még megenni. A többszám jogos, én is nagyon szeretem. Bármikor és bár-

mennyiszer szívesen felolvasom. Nagyon igényes a nyelvezete, a történetvezetése, az illusztrációja. Remélem, lesz folytatása, illetve szívesen olvasnék az írónőtől mást is. Jó szívvel ajánlom ezt a könyvet mindenkinek, de főleg a kislány szülőknek!” (Bartoló, a markoló - Hovanyecz Teréz)

2019-ben egy új sorozatom indult a Manó Könyvkiadó gondozásában. A Magyar Gyógyszerésztudományi Társaság Gyógynövény Szakosztálya 2013 óta minden évben megválasztja az év gyógynövényét, ebben az évben a választás az orbáncfűre esett. A gyógyszerészek szakmai felügyelete alatt keletkezett új mesekönyvsorozatomban első tagjának címe: Olina és a varázsszirmok. Ez a sorozat arra vállalkozik, hogy egy tündér segítségével részletesen bemutassa a növényt, annak gyógyhatásait az óvodás-kisiskolás korosztálynak. Az izgalmas történetek helyszíne a Tündérpalota, illetve a közeli rét, ahová olykor-olykor emberek is elvetődnek. Bár a tündérek nincsenek kapcsolatban az emberekkel, Olina mégis összebarátkozik egy kislánnyal, Zselykével, akinek éppen az orbáncfű gyógyító erejére van szüksége.

A sorozat címe: A virágtündérek titkai. A továbbiakban újabb kötetek fognak napvilágot látni, amelyekben olyan, bizonyítottan gyógyító növényeket ismerhetünk meg, amelyek a környezetünkben élnek, tehát mindenki számára hozzáférhetőek, a természetben járva találkozhatunk velük. A már megjelent könyv az orbáncfű mellett foglalkozik a citromfűvel, a levendulával, a kamillával és a galagonyával is. 2020 első félévében jelenik meg a sorozat második kötete, amelynek címe: Bíborka és a varázsfőzet. Ebben a könyvben a 2020-as év gyógynövényét, a bíbor kasvirágot fogom bemutatni.

2019-ben egy mesém megjelent a Siópart antológiában, ennek címe: Csillám és Zúzmará. A mese a Balaton partján játszódik, a Fagykirály fiának és a Manókirály lányának szerelméről szól.

Írói munkásságom facebookos megjelenése:

<https://www.facebook.com/Mechler-Anna-105060287573760/>

2. Versek, prózák, fordítások

Ez a terület a felnőtteknek írott anyagokat jelenti számomra. Rendszeresen pályázom az Aquincumi Költőversenyeken, ahol előre megadott témában szigorú időmértékben írt, antik versformákat használó költeményekkel lehet részt venni. Ezeket a műveket az Aquincumi Múzeumban a költészet napjához kapcsolt rendezvényen Papp János szervezésében és irányításával a Vígszínház művészei tolmácsolják. Az évek során kétszer

kaptam arannyal ékesített babérmegfűzést, de elnyertem már az ezüst fokozatot, a bronzot, különféle különdíjakat és a közönségszavakat is. Több alkalommal megnyertem a helyszínen meghirdetett epigrammaíró versenyt is, ahol mindössze fél óra van arra, hogy a jelentkező egy rövid, tömör, csattanós, időmértékes verset írjon a szervezők által megadott témában. A pályázat minden része jellegű.

*Epigrammaíró verseny, győztes epigramma, 2018. Megadott téma: Vadászat
Jelige: Politika*

Gyilkosság, vad mészárlás – ezt mondja a vadkan.

Szép sport, küzdelem, élmény – szól a vadász.

Attól függ, melyik oldalon állsz!

2009-ben pályáztam a Magyar Nyelv Éve programban meghirdetett Hadarva írók – sms történetek pályázaton, ahol „Tárca a Moszkva téren” című írásommal harmadik díjat kaptam.

A saját művek megalkotásával párhuzamosan rendszeresen jelentkeztem az Országos Idegennyelvű Könyvtár műfordítás pályázatain. A könyvtár munkatársai minden évben kiválasztanak egy nyelvet, illetve egy ezen a nyelven íródott, magyarra még nem fordított verset. Általában ma élő költők alkotásait veszik elő, így olyan alkalom is volt már, ahol találkozhatott a költő a versét magyarra fordító irodalmárokkal. Minden évben – a nyelv ismertségétől

függően – százas nagyságrendű pályázat érkezik be, amelyből a zsűri három alkotást választ ki. Lengyel, német, spanyol, horvát fordításom mindegyike szerepelt az első három díjazott alkotás között. Felnőtteknek írott költeményeim megjelentek többek között az Ezredvég folyóiratban, műfordításaim a Napkút Kávé Téka füzetekben. Egy novellám bekerült a Somogy folyóiratba, egy másik az Életcseppek című antológiába, amit a Béres Cseppek megalkotásának negyven éves évfordulójára jelentettek meg 2012-ben. A Nem teljes, mégsem hiányos című kötetben – amit a Pozitív Sokk Alapítvány adott ki, hogy felhívja a figyelmet a fogyatékkal élők helyzetére és társadalmi szintű elfogadására – egy versem olvasható.

Mechler Anna: Búcsúlevél

Kedves Édesanyám!

— ha ugyan nem sért ez a mondat,
Oly nehezen szedem össze magam, még szólni ezegyszer...
Vívódásaidat noha éreztem, sose hittem
Volna, hogy így döntesz, hisz sokszor mondtad: az élet
Szent, nagy kincs – akkor hát, mondd, ugye szent az enyém is?

Váratlan szerelemből lettem, egyszeri tűzből,
Akkori boldogságod az én arcomra van írva;
Most még magzatmáz fed, a hamvas bőr a jövőé,
Éppígy szőke hajam buja göndör fürtje se látszik.
Kék szemem éppen mint a Tiéd: ragyogó, tüze éget...
S éppen olyan szép körmöm volna, mint az apámé.

Ám Te nemet mondtál rám. Rosszkor jött ez az „áldás”,
Nem hagyhattad az összes vágyadat összeomolni.
Úgy érezted, szívom a véred, az életerődet —
Bánt, hogy a tested így reagált, hidd el: nem akartam!

Ó, ha finom, puha bőröd érezném a kezemmel,
Melleden érne az álom tejszagu, isteni csöndje...
Első gyöngy-kacagásom, első léptem a fűben
Mind a Tiéd! Még nem késő, gyere, szállj le az ágyról!
Félek, megvallom, borzalmas a szag, ami terjeng...

Kis, maszatos kezeimmel százszorszépeket adnék;
Lázás testem azonnal elnehezülne öledben,
Nálad volnék biztonságban, s ha megöregszel,
Támaszod én lennék, míg nem szólít el a végzet...

Késő. Érzem, a véredben már ott ez a furcsa,
Bódító folyadék, ami álmot küld le Terád, míg
Bennem a félelem adrenalinja szorítja a lelket.

Pár perc, s hosszú késekkel vágják le a lábam,
Áldott méhed elönti a vér, és húscsapatokkal,
Emberi szervekkel fog a magzatvíz keveredni,
Majd egy vákuum a gazdátlan kezeket kipucolja.

Ott végzem, hol a „fertőző” kuka gyűjti a szennyet,
Két véres vizelettel átítatott ruha mellett.

Nincs több mondandóm. Most rettegek. Áldjon az Isten!

3. Dalszövegek, kórusmű-szövegek, opera- és oratórium-librettó

Az énekelt szövegek írása egy nagyon speciális terület, mert zenei ismereteket éppúgy igényel, mint irodalmi jártasságot. Optimális esetben a zeneművek születésének során a szöveg folyamatosan változik, időnként kibővül vagy egyes részei lecserélődnek attól függően, hogy a zeneszerző milyen zenei megoldást választ egy adott helyen. Ismerni kell az énekhang tulajdonságait a különböző hangfekvésekben, mert ez meghatározhatja a magánhangzók rendjét, illetve gyakran előáll olyan helyzet, amikor a vers nem olyan terjedelmű, mint ami szükséges lenne a szerkezet homogenitása vagy egy kívánt zenei megoldás miatt. Ezen a területen ismert magyar zeneszerzők alkotótársa vagyok.

Egyik első felkérésemet Beischer-Matyó Tamástól, az Erkel-díjas zeneszerzőtől kaptam. Pedagógiai céllal írott szövegtelen bicíniumaira illesztettem utólag szöveget. Az elkészült darabok megnyerték a tetszését, ezért az elmúlt években alkotótársak lettünk. Közös műveink egy része dal, ilyen a szoprán hangra írott Csokoládé, vagy a Nővérek című jelenet. Két, teljes estét betöltő színpadi művet is készítettünk együtt. A Kreatív kapcsolatok egy kamaraopera, amit a miskolci Bartók plusz operafesztiválon mutattak be, és azóta az Operettszínház Kálmán Imre Teátrumában játszanak. A 13 hangszeres és négy szólistát foglalkoztató kétfelvonásos mű tulajdonképpen főszereplője egy fotós, aki nem pusztán megörökíti az emberek arcképét, hanem manipulálja is az alanyait; megváltoztatja az életüket, és pillanatnyi hangulatától függően segíti vagy tönkreteszi őket. A négy szereplő csak egyszer találkozik, amikor a fotós hazugság-rendszere összedől.

A történet, a jelenetezés és a versek egyaránt saját ötleteken nyugszanak, amik a zeneszerző igényei szerint változtak a megírás során. A darab nagyon jó kritikákat kapott, mind a szakmai közönség, mind a laikusok számára értékeket hordoz. Másik nagy, egész estét betöltő darabunk a Passió – Történet az Ember Fiának szenvedéséről és haláláról. 2017-ben a Magyar Rádió Kórusa mutatta be a Pesti Vigadó dísztermében. Ez a darab a jól ismert passiótörténet újrafogalmazása, amely zeneileg is, szövegileg is hatalmas feladatot jelentett a megalkotás során. Beischer-Matyó Tamás Passiója sokat megmutat az érzelmi háttérből; a négy szólista egyike végig azokat az

ézelmekeket fogalmazza meg, amik a passió résztvevőinek lelkében zajlanak a történések során.

A felhasznált népénekek teljesen új szöveget kaptak, aktuális, a mai beszélt nyelvhez közelebb álló fordulatok kerültek a szövegekönyvbe. Ugyanakkor a teológiai tartalom sehol nem változott, és semmi olyan nem került a passióba, ami a Bibliában olvasható tényeknek ellentmondana. A két részben előadott mű ősbemutatóján a kortárs kompozíciók előadását ritkán kísérő szünni nem akaró taps jelezte a közönség tetszését, míg a színpadról az utolsó ember is levonult.

Másik alkotótársam Tóth Péter, a szintén Erkel-díjas zeneszerző. Első közös munkánk Álomképek című ciklikus gyermekkori kórusműve volt, melynek két tételét Móra Ferenc szövegeire írta, kettőt az általam írott versekre komponálta. A művet a Magyar Rádió Gyermekkórusa mutatta be a jubileumi hangversenyén. Ezt követően több kórusmű született Tóth Péter tollából az én közreműködésemmel. A Bánatvirág című nőikart Debrecenben, a Bárdos szimpóziumon énekelték

először. A Szegedi Egyetem Kórusa mutatta be Canticum vinorum című, három tételből álló bordal-füzérünket. Leánykar számára készült az Angyal, a Lauticia Gyermekkar számára komponált darabunk a Mesedoboz. Ez utóbbi kórusművet 2017-ben a KÓTA benevezte az európai zeneszerzők versenyére, és a darab Kobold a polcon című tétele első díjat nyert a maga kategóriájában. Sikeréért a zeneszerző miniszteri dicsérő oklevelet kapott. Egyik legfrissebb közös művünk a Hálaének, amit a Révkomáromban működő Concordia Vegyeskar számára írtunk.

Terjedelem szempontjából a legkomolyabb közös alkotásunk a Karácsonyi kantáta, amit a Magyar Rádió Gyermekkara mutatott be 2016-ban. Ennek tételei a keresztény ünnepi liturgia és a magyar néphagyomány által megőrzött szokások szövegeinek újragondolásával és összefűzésével keletkeztek. Tóth Péter a reformáció 500. évfordulója alkalmából rendezett hangversenyre egy dalt komponált Magány című versemre; ezt a darabot a BMC-ben mutatta be Wiedemann Bernadett Virág Emese zongorakíséretével. 2019-ben közös műveink gyűjteménye két újabb művel gyarapodott. Az Ólomöntés című nőikar szintén népi szövegeken nyugszik, témája az András naphoz kötődő népszokások egyike. November 30-án a lányok vízbe cseppentett ólommal kutatják, ki lesz a férjük; akire a megdermedt ólom emlékezteti őket, az lesz a jövődöbelijük. Szintén 2019-es alkotásunk a Liber Transitus, ami egy kettős kórusra írott nagyszabású kórusmű. Az egyik kórus egy halotti szertartást énekel, annak történéseit veszi sorra. Eközben a másik kórus a halálát tudomásul venni nem akaró, az élethez görcsösen ragaszkodó, magát élőnek gondoló ember emlékezése a múltjára, az életére; az ő érzéseit vonultatja fel az emlékeken és a jelenhez való viszonyán keresztül. A mű bemutatója június végén volt Kocsis-Holper Zoltán vezényletével.

2020-ban két nagyszabású közös művünk bemutatójára fog sor kerülni. A Menyegző című kantátát a Debreceni Bartók Béla Nemzetközi Kórusverseny megnyitó hangversenyén, a kóruszakma elitjének különböző nemzetiségű képviselői előtt fogja bemutatni a Debreceni Kodály Filharmónia. Hasonlóan jelentős és nagyszabású ünnepség készül Szegeden, ahol a KÓTA rendezésében egy hatalmas méretű, a város összes kórusát felvonultató együttes éneкли majd Pünkösdi kantátánkat.

Tóth Péterrel és Torma Ferencsel együtt készítettük el a Tranzitidő című magyar film zenéjét, melynek rendezője Almási Réka.

2020-ban Budapest ad otthont az Eucharisztikus Világkongresszusnak. Erre az alkalomra pályázatot írtak ki a szervezők a konferencia himnuszának megalkotására; Nógrádi Péterrel, az MMA tagjával közösen nyújtottunk be egy művet a pályázatra. Gyórfy István pécsi zeneszerző szintén kért és kapott már tőlem megzenésítésre alkalmas szövegeket; vele írott bicíniumainkat az elmúlt évben adta ki egy pécsi kiadó, November című kórusműve a közelmúltban készült el.

2018 decemberében elnyertem a Patronus Arts Alapítvány díját. Ezt a díjat egy magánember hozta létre, aki a szakmai felügyelettel a Magyar Művészeti Akadémiát bízta meg. Kezdeményezésével olyan alkotók munkásságát szeretné segíteni, akik valami miatt nincsenek benne a köztudatban – ez esetben azért van, mert egy új zenemű bemutatása után elsősorban a zeneszerzővel, másodsorban az előadókkal foglalkozik a közvélemény. A szöveg létrehozójára kevesebb figyelem jut; annak ellenére, hogy a kritikákban gyakran kiemelik ennek fontosságát, illetve értékeit. A Szemadám György, Rátóti Zoltán és Császár Miklós által szignált elismerő oklevélben ez áll:

A Patronus Arts Alapítvány a zeneművészetben a zene mellett méltatlanul kevés figyelemmel bíró, inspiráló és értékes dalszövegek és kiemelkedő színvonalú szövegkönyvek írásáért, a zenei életben végzett áldozatos munkálkodásáért a harmadik alkalommal megítélt Zeneművészeti Díjban Mechler Anna művészt részesíti.

Kreatív kapcsolatok – kritikák:

Az igényesen megírt librettó **Mechler Anna Eliza** munkája, aki a dialógusok során mai, hétköznapi nyelvezetet használ, az áriákban viszont verses formát. A szöveg és a zene ritmusa, tempója, hangsúlyai végig jól illeszkednek egymáshoz.

A muzsika kitűnő összhangban van a színpadon történő eseményekkel, érzékletesen interpretálva a szereplők gondolatait, lelki állapotát is. Számos zárt számot is hallhatunk a műben: áriát, dalt, duettet, tercettet, kvartettet. Utóbbiak igen ötletesen vannak megkomponálva. Az egyik jelenetben például a Fotóst és az Üzletasszonyt látjuk a lakásukban, de közben a színpad másik oldalán az Énekesnőt is, aki egyedül van az otthonában, a két nő viszont gyakran ugyanazokat a mondatokat énekli. Továbbá két olyan kvartett is van a műben, amikor valamennyi szereplőt látjuk, egyszerre énekelnek, de mégsem együtt vannak, hanem a város különböző pontjain. (Csák Balázs, Operaportál)

A Kreatív kapcsolatok nemcsak a Don Juan-archetípus újraértelmezésétől válik izgalmassá. Dramaturgiája megfelel a modern művészetet jó száz éve meghatározó általános töredezettség-igénynek, meg sem próbálja a történet(ek)et egy az egyben rekonstruálni. Ennek egyik legfontosabb eszköze, hogy a különböző képek közötti kapcsolat sokszor homályban marad, lineáris történetvezetés helyett ok-okozati összefüggéseket kapunk. Izgalmas felfedezni, ahogy az opera értelmezési tartományán belül maradván bontakozik ki a dramaturgia, ennek minden feszültségével és lehetőségével együtt. A modern igényeknek való megfelelés és a műfaji hagyományok húzd meg, ereszd meg-játéka akkor kerül leginkább egyensúlyba, amikor a történetvezetés csodálatos módon kiszolgálja a zene kibontakozását. Az egyik jelenetben a fotós és üzletasszony kedvese az aznap – többek közt az énekesnőről – készült képeket nézegetik. Ebből először kialakul egy kettős, melyben a fényképekről beszélnek (a fotós elismerően szól a nőről, az üzletasszony láthatóan féltékeny), majd csatlakozik hozzájuk az énekesnő is, és a duett hármassá alakul. Az énekesnő azonban nem szól hozzá a pár vitájához, érzéseiről, kialakulóban lévő szerelméről énekel, tehát pont annyira van csak jelen, amennyire a fénykép által megidéződik az alakja. Remek megoldás, hogy a két nő szövege gyakran szóról szóra ugyanaz, saját kontextusukban mégis mást jelentenek mondataik. (Békefi Teodóra, Opera-világ)

A Kreatív kapcsolatok abszolút mai opera. Nem hősei vannak, hanem szereplői, s nem eszméket ütköztet, hanem történéseket. Közben pedig elgondolkodtat magáról a műfajról is, amelynek vagy leáldozott, vagy most kap új erőre.

De akár leáldozott neki, akár most kap új erőre, szórakoztató és tanulságos, ahogy Beischer-Matyó Tamás zeneszerző és Mechler Anna Eliza librettista a műfajhoz nyúl. Parodizálják, sőt, nevetségessé teszik alapvető elemeit – ilyen, amikor a két férfi szereplő vehemens erővel énekel olyan banális dolgokról, hogy miért nem veszik fel a telefont, és miként hívják vissza azt, aki hívta őket. Ugyanakkor eleget is tesznek az opera írott és íratlan műfaji jellemzőinek – például abban, hogy a mű halálesettel végződik. A Kreatív kapcsolatok arról a (valljuk be) elhasznált témáról beszél, hogy mennyire nincsenek nagy volumenű narratívák a mai korban. Ennek ellenére a megvalósítás érdekesítő, a dráma áldásos tévelygésben tartja a nézőt, még az első felvonás után sem tudhatjuk, mit várunk a történettől. (Csabai Máté, Revizor)

Kreatív kapcsolatok, szövegekönyv és zenei anyag:

http://beischermatyó.hu/kreativ_kapcsolatok/index_hu.php

Történet az Ember Fiának szenvedéséről és haláláról, szövegekönyv, zenei anyag:

http://beischermatyó.hu/tortenet_az_ember_fianak_szenvedeserol_es_halalarol/index_hu.php

Tóth Péter: Karácsonyi kantáta:

<https://www.youtube.com/watch?v=Q6oz8Hwfv4U>

Tóth Péter: Mesedoboz/ Kobold a polcon:

<https://www.youtube.com/watch?v=inxOQDCsDWU>

4. Író-olvasó találkozók, felolvasóestek

Meseíróként elengedhetetlenül fontosnak tartom, hogy időben kezdjenek el ismerkedni a gyermekek az irodalommal, így később érdeklődő és műértő olvasókká válhatnak. Jó alkalom ennek erősítésére illetve elősegítésére minden olyan helyzet, amikor a könyvekről, meseírásról beszélgetni lehet a gyerekekkel, illetve olvashatók nekik. Első könyvem megjelenése óta elég sokszor hívtak meg könyvtárak, iskolák, művelődési házak, hogy a korosztály igényeinek megfelelő foglalkozást vagy ezzel egybekötött meseolvasást és dedikálást tartsak. Az éneklésben szerzett színpadi tapasztalatoknak ilyenkor nagy hasznát veszem, és mindig törekszem arra, hogy a gyerekeket az érdeklődési körüknek és érettségüknek megfelelően szólítsam meg.

A játékos író-olvasó találkozók több részből állnak. Először minden esetben igyekszem felmérni a gyerekek témában való jártasságát, és beszélek azokról a tapasztalatokról, amik miatt elkezdtem foglalkozni az egyes témákkal – például a járművek esetében a laktanyai látogatásomról, a Millenárison testközelből látott daruzásról, vagy a kamionos oktatópályán a kamion vezetőfülkéjében átélt bemutatóról. Azután a központi témát jelentő járműről és a járműcsaládról beszélek, majd áttérek a mesekönyvre. Általában egy fejezetet szoktam felolvasni,

amit egy játékos vetélkedő követ; a daruk esetében az egyensúly a fő kérdés, amit a toronydaru testét jelképező felnőtt két oldalán felálló gyerekeknek kell megteremtenie. A kamionos foglalkozáson a szállítmányok témájában memóriajáték zajlik, a kukásautó jó alkalmat kínál a szelektív hulladékgyűjtés és a környezetvédelem említésére, a tudnivalóinak gyakoroltatására. A játék után egy újabb mese következik, végül a gyerekek kérdéseire válaszolok, illetve igény szerint dedikálom a könyveket. A

gyógynövényes könyvem jó lehetőséget ad a természetvédelem, a környezettudatosság témáinak körüljárására, illetve a növények botanikai tulajdonságainak átbeszélésére.

5. Éneklés, vezénylés

Mivel diplomámat karvezetőként szereztem a Zeneakadémián, számomra magától értetődő, hogy kórusban is, ritkábban szólóban is énekelek, illetve éneklő együtteseket dirigálok. Első nagyobb nyilvános és a kötelező tennivalókon felüli feladatomban zeneszerzés szakos iskolatársaim műveinek bemutatása volt; elsősorban Gyöngyösi Levente alkotásait vezényeltem. Nem sokkal később karigazgatóként részt vehettem a Gödöllői Színházban szervezett két operaelőadásban is; ezeket a bemutatókat zeneakadémista énekesekkel, hangszeres zenészekkel és karmester-növendékekkel hoztuk létre. 1999-ben a Varázsfuvolát állítottuk színpadra, 2000-ben pedig a Szerelmi bájtalt.

Már karvezetés tanulmányaim alatt is volt egy saját énekegyüttesem; a tíz főből álló együttesrel

részt vettünk a Gárdonyi Zoltán tiszteletére rendezett emlékversenyen, és meghívást kaptunk Würzburgba és Nürnbergbe egy-egy koncertet énekelni. 1998-tól egy kisebb létszámú, mindössze hatfős együttest vezetek. A Hylarion Énekegyüttes egyházzenei fesztiválok, városi rendezvények gyakori résztvevője. Az együttes repertoárján egyházi művek éppen úgy szerepelnek, mint világiak, és a különböző zenetörténelmi korszakok is

bemutatást nyernek a reneszánsztól a kortársig. Már több, mint tíz éve énekelünk minden évben nagypénteken a Hold utcai református templomban egy zenés áhítaton, ahol az alkalomhoz illő műsor szerkesztése is az én feladatomban. Hasonlóan komplex feladat az irodalommal összefűzött zenés estek kitalálása, mint például a Szirmokká nyíló dallamok című program, ahol Kisteleki Zoltán előadóművész szavalta Kányádi Sándor verseit az énekelt blokkok között. A Hylarion Énekegyüttes két alkalommal szerepelt a Chorus Inside Christmas kórusversenyen, mindkét alkalommal arany minősítést kaptunk. Élő kapcsolatunk van Barabás Árpád, Györe Zoltán és Tóth Péter zeneszerzőkkel, műveiket koncerteken adjuk elő, illetve Györe Zoltán Requiemjéből egy stúdiófelvételt is készítettünk. Ez a szerző számára olyan inspiráló volt, hogy Feketelaki kántálóéneke című művét az együttes számára komponálta.

Két évig vezettem a Wesley János Lelkészképző Főiskola énekkarát, amiben metodista lelkész növendékek és szociális munkás hallgatók énekeltek. A Budakeszi Pitypang Sport Óvodában négy éve működik egy olyan kórus, amelybe a kisgyermekes édesanyák járnak. A Bóbita Énekkar megalakulásakor egyszerűbb kánonok megszólaltatására volt képes, és arra a szintre jutott két év alatt, hogy minden zenei végzettséget nélkülöző, kottát nem olvasó tagjai mára képesek három szólamban tisztán énekelni olyan műveket is, mint Kocsár Miklós Naphívogatója, Liszt egyszerűbb három szólamban írott nőikarai vagy Thomas Morley madrigálja.

A Hylarion Énekegyüttes felvételeiből:

<https://www.youtube.com/watch?v=G26yyeUm-ac>

<https://www.youtube.com/watch?v=SwC0Qnvo2Is>

<https://www.youtube.com/watch?v=QMOctfT169I>

6. Tudományos munkák és újságírás

Bár ma már nem a zenetudomány területe teszi ki a tevékenységeim nagyobbik részét, a disszertációm megírásának idejében sokat foglalkoztam kutatással. Chesterben az Angol Egyháztörténeti Társaság nyári kongresszusán az Énekek éneke témájában végzett kutatásaim eredményét angol nyelvű előadásban ismertettem, amit elég nagy érdeklődés kísért. A zeneakadémiai Tudományos Felolvasó Ülésszakon a kutatás egy másik területéről beszéltem. Az előadás megjelent a *Socia exultationis* című gyűjteményben. Hallgatóként részt vettem a Nemzetközi Zenetudományi Társaság budapesti kongresszusán, ahol igen érdekes előadásokkal gazdagodtam; a konferencia egyik előadójának betegsége miatt az ő angol nyelvű előadását én olvastam fel. David Titterington orgonaművész budapesti és nagykőrösi kurzusain többször is tolmácsoltam. Ez a feladat naprakész nyelvtudást és zenei ismereteket igényelt, hiszen a kurzuson felkészülés nélkül kellett a kérdéseket és válaszokat fordítanom, a művész billentéssel, zenei megformálásokkal kapcsolatos gondolatait összegezmem.

Az oktatással kapcsolatos tárgyú cikkeim jelentek meg a *Parlando* folyóiratban, illetve

hanglemez-ismertetőket írtam a *Zenefórum* internetes portál számára. A tudományos munkák nagyon hasznosak voltak számomra abból a szempontból, hogy megtanultam a precíz, tárgyilagos és minden részletében helytálló fogalmazásmódot. Ennek köszönhetően nem okoz nehézséget jó szöveggé szerkeszteni azoknak a beszélgetéseknek az anyagát, amiket 2016 óta a *Zenekar* folyóirat megbízásából folytatok.

2018-ban részt vettem Budakeszi város zenei koncepciójának megalkotásában, a dokumentum a város honlapján olvasható:

https://hirmondo.budakeszi.hu/wp-content/uploads/2018/12/Budakeszi_Varos_Zenei_Koncepcio_2018.pdf

Néhány cikkem *A Zenekar* újság számaiból:

<https://zene-kar.hu/2018/09/20/75-eves-a-radiozenekar/>

http://epa.oszk.hu/03000/03043/00003/pdf/EPA03043_zenekar_2017_03_41-43.pdf

<https://zene-kar.hu/2019/03/11/a-jo-zenekar-tobb-dimenzios/>

<http://zene-kar.hu/2018/03/31/szekesfehervar-a-valtozasok-varosa/>

<http://zene-kar.hu/2018/03/31/a-muzsikusok-felelossege-hogy-a-zene-utat-talaljon-a-ma-emberehez/>

7. Tanítás minden fokon

Végzettségemnél fogva az óvodától az egyetemig minden szinten taníthatok zenét. Az elmúlt évtizedekben lehetőségem nyílt arra, hogy különböző korosztályoknak adjam át a számukra éppen szükséges ismereteket. A Budapest Táncművészeti Középiskolában modern táncot tanuló növendékeknek tartottam ének-zene órát. Náluk a zeneoktatás a művészi önkifejezés segítségét szolgálta. Rövid ideig a Klebersberg Kunó Általános Iskolában éneket tanítottam a felső tagozaton, ahol az éneklés, zenehallgatás megszerettetése volt a fő célom. A Farkas Ferenc Zeneiskolában zenei pályára készülő növendékeket magában foglaló csoportom éppúgy volt, mint a zenével még csak ismerkedő kis-előképzős osztályom. Míg ez utóbbiaknál a zenei képességek megalapozása, az éneklés helyes szokásainak kialakítása a cél, a zenei pályára készülőknél egészen másféle, magas szintű képességfejlesztésre és tehetséggondozásra van szüksége. A kettő közötti, átlagosnak nevezhető csoportok sem minden esetben homogének, az általuk elsajátított anyag nagyban függ a növendékek képességeitől és zenével kapcsolatos szándékaitól. A felsőbb osztályba járó hangszeres növendékek nagyobb része a zenetörténet tanulmányozását választotta, kisebb létszámban tanultak összhangzattant, zeneelméletet. Egészen másféle feladatot jelentett a Wesley János Lelkészképző Főiskolán a szolfézs tárgy oktatása: a lelkészeket és a vallástanárokat tanítottam zenei alapismeretekre. A zeneórákhoz a szociális munkás szakos hallgatók is csatlakoztak, akik munkájuk során gyakran megtapasztalták, hogy a hátrányos helyzetű emberek gondozásában nagy segítségükre van az éneklés, egy alapvető zenei jártasság; néha egyszerűbb egy elesett embert a zenén keresztül megszólítani. A vallástanárok számára többletet jelent, ha nem kizárólag hitoktatást végezhetnek, hanem a gyülekezeti énekeket is elő tudják adni, illetve meg tudják tanítani az általuk vezetett csoportoknak. Ugyanígy a lelkészeknek is fontos, hogy a liturgia énekeit éppúgy ismerjék és használják, mint az elhangzó szövegeket.

Az utóbbi időben elsősorban zenei pályára készülő, felvételi előtt álló növendékekkel dolgoztam, akik a sikeres vizsga érdekében kerestek meg, és elméleti képzésben részesülnek. Az órák fontos része a készségfejlesztés.

8. Több művészeti ágat is érintő feladatok

Első munkahelyem a Magyar Állami Operaház volt, itt balettkorrepitorként működtem két évig. Ez a fajta zongorakíséret teljesen eltér attól, amikor valaki egy másik zenésszel játszik kamarazenét: a helyes tempókat, lassításokat a táncosok testének jelzései alapján kell kialakítani. A felkészülés során a balettmesterek az adott napi kondíciónak és lelkiállapotnak megfelelő gyakorlatsort állítanak össze, amihez a zongorista szabadon, a gyakorlat terjedelmét és elemeit figyelembe véve – alapvetően periodikusan – improvizál. A munkához tartozó szép feladat az Operaház zenekarában való játék; a balettelőadásokban zongorán és cselesztán kellett játszani. Később még egy éven keresztül dolgoztam táncosokkal, mikor az Art Ballet Budapest nevű, francia vezetésű társulat korrepitora voltam. Velük egy érdekes, kísérleti előadásra való felkészülés részese lehettem; a Thália Színházban adták elő Mozart Requiemjének egy olyan változatát, amiben a bécsi klasszikus mester művét egy ma élő művész fejezte be egészen más stílusban, mint a közismert Süssmayer-féle verzió.

Részben ide tartoznak az Emberi Erőforrások Minisztériumában zeneművészeti referensként töltött időszak alatt kapott feladatok is; a magas szintű szakmai kommunikáció és a hivatalos ügymenetek intézése mellett gyakran előfordult, hogy ösztöndíjak kialakítása során, vagy az állami középdíjak adományozásának menetében zenetudósokkal, levéltárosokkal, színházi rendezőkkel, a Magyar Művelődési Intézet munkatársaival vagy a más területen jártas referensekkel együtt kellett bizonyos feladatokat megoldani.

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA